

A Metszőkör története

2010 körül írt bevezetés

Lassan harminc éve, hogy az első nyomatok elkészültek, megrendeztük az első kiállításokat. Ideje lenne már egy rövid kis történetírásnak. Emlékeztetőül a résztvevők, tanulságképp az „utódok” számára. Hogy alakult ki ez az egész együttlétesdi, együtt munkálkodás, gondolkodás, és mi végre? Eleinte még kimentettem magam: megírtam már a „Vázlatok az Iskoláról” c. tanulmányomban, csak hogy a gyerekek kezébe mégsem lehet odanyomni a kétszáz oldalas, némiképp azért a szaknyelvet is használó munkát. Aztán jött a másik kifogás: a kör történetéről írva tulajdonképpen kortörténeti beszámolót kellene írnom, rég volt időkről mesélni, amikor a kenyér ugyan csak négy forint volt, de nem lehetett megvitatni: jó-e nekünk, hogy idegen katonák laktanyái meredeznek városaink határában, jó-e, hogy az elvadult kis falusi gyerekeket lebeszéljük a hittanról, meg egyáltalán, minden nyilvános vitához állami engedély szükséges? Most akkor a korról írjak, vagy a körről. Volt még egy kifogásom, ezzel persze nem jöttem elő. Így, utólag visszatekintve minden siker mellett ott az árnyék is. Persze, sok szép emlék, sok szép kép, nagy munka, de szinte ugyanennyi elügyetlenkedett helyzet, elszalasztott lehetőség. Nem egy újabb kiállításra, könyvre, elismerésre. Az ilyesmi mindig csak keret, díszlet. A hetvenes évek közepén nagyon könnyű volt úgy dönteni, hogy nem kellenek ezek a díszletek. Nem fogunk fellépni az esztrádműsorokban, ami persze távolról sem jelenti azt, hogy kizárólag leromlott kis művelődési házakban mutogatnánk magunkat lépre csalt nyugdíjasok előtt. (Esterházy Péter után szabadon) Voltak akkoriban fél, vagy semennyire sem legális körök, csoportok, akik jöttek a hírre, hogy van itt valami. Az ő megerősítésük bőven elég volt. Szóval nem azzal nehéz szembesülni, hogy nem jutottunk ki Finnországba a Kalevalával, a Móra kiadó nem adta ki az "Illusztráljunk együtt könyvünket". Azokra a napokra nehéz visszagondolni, ahol a kapcsolatok kudarca vált nyilvánvalóvá.

Kis falusi gyerekként nap, mint nap tapasztaltam, hogy a dolgoknak meg van a maga oka és következménye. Törvények igazgatnak. Ha jött az eső, kaptuk a viharkabátot, a kapát, vezetgettük a vizet, ki-ki a maga árkába. A kis csatornákon cirokszárból készült vízikerekek forogtak, végig az egész utcában, aztán, amikor kisütött a nap, előkerültek a bádogteknők, jöhetett a hajókázás. A nagyobbak meg ekkor tették vízre a vitorlás hajókat, vagy kis gyertyamotoros pöfögő csónakjaikat. No, hát itt aztán nem volt törvénysértés. A víz, hiába próbálkoztunk, sehogy sem akart felfelé folyni. Ha kicsi volt a tökesúly, felborult a hajó, ha nagy, elsüllyedt. Mindennek meg volt a maga szabálya. Amikor tanítani kezdtem, az iskola egyáltalán nem tűnt olyan világnak, amiben a szabályok betartása hasonló örömhöz vezetne, mint amikor kiismertük a vizet, a cirok szabályait. Beletörődtem, hogy tanítani kell, mert a versekből, festésből nem lehet megélni, aki ebből él, az már csak vonalazott papírra írhat, de az első napokban alig vártam, hogy becsukódjon mögöttem a nagy, nehéz iskolaajtó, megint a kis kifestett falú műteremszobámba szabadulhassak. Nem mintha idegen lettem volna a gyerekek között, hisz eddig még mindig gyerekekkel voltam körülvéve. *(Főiskolás koromban a Mátyás téri fiúk közé jártam le focizni, beszélgetni, aztán egyszer csak azt vettem észre, hogy az elvadult kültelki inasgyerekek elkezdenek gondolkodni az esti gimnáziumon.)* Felkészültem az órára, le is ment, de hol volt ez a képek világától.

Csak hogy az első néhány hét után a gyerekek olyan képeket kezdtek rajzolni, festeni, amik jobbak voltak az enyémeknél. Többet értek. *(Én ekkoriban egy arte powera és szürrealista rajz/táblaképfestészet közötti sávban próbálkoztam. [Néhány megmaradt munka.](#))*

Elkezdtem figyelni. Mi történik itt? Mégis lennének olyan szabályai ennek az iskolai életnek, amik eredményeket, a képcsínálás örömeit ígérnek? Elkezdődött egy történet, ami persze támogató (*Lelkesítő, elismerő, figyelmeztető, szemrehányó, később írásokat kérő*) barátok nélkül nyilván egész más irány vett volna. (**Takács Géza, Hadas Miklós, Forgó Gyula.**) ami azóta is tart, noha már egészen másképp, egészen más dolgok történnek. Ezek az új történetek igénylik maguknak az időt, az energiát, velük kell törődnöm, nem a régi dolgok méricskélésével.

Csak hát akik akkor kis ötödikesként festették a falakat, már rajztanárok. Jönnek a levelek: "Hát én sem kerülhettem el a sorsomat: tanár lettem. Most rajzot tanítok egy pesti iskolában, és ezernyi gondom van a tanítással, a gyerekekkel." - írja Erika. Ez elől aztán már nem lehet kitérni. Ahhoz, hogy Erikának könnyebb legyen, be kell fejezzem a készülő tanári kézikönyvemet. Egy több ezer oldalas könyv kiadása nem megy saját erőből. Ez már nem egy képeslap sorozat, amit Bíró Jani kinyom egy délután. (Lapot

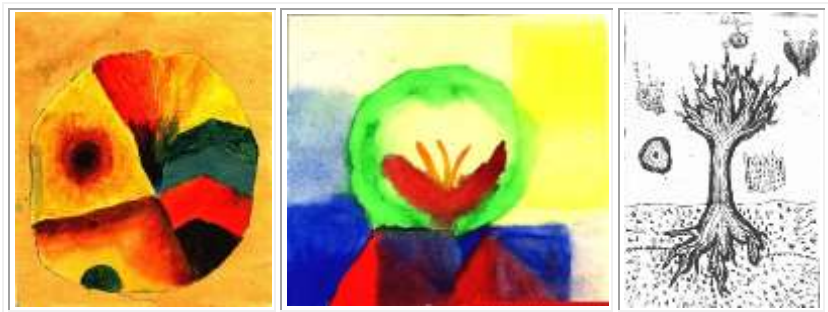
adogat Farkas Matyi.) Ehhez megint támogatókat kell keresni, de most nem linóleumot, papírt, festéket kell szerezni, azoktól az üzemeiktől, akik már hosszú évek óta ismernek bennünket. Új vállalatokhoz kell bekopogni, szkennert, meg nagy Winchestert kérni. Ehhez viszont be kell, mutatkozzunk. Szóval nincs mese, el kell, kezdjem a visszatekintést. Honnan indultunk, mit végeztünk?

Az eseménytörténet összeállítása bizony jó kis elmetornát jelentett. A dokumentálás, fotózás eleinte leggyengébb oldalunk volt. (*Persze a harmincegynéhány év alatt azért készült néhány ezer fotó, ide egyelőre csak mutatóba tudok betenni néhányat, egyszer majd albumokba rendezem őket. A fotók egy része filmről durván szkennelt. Egyszer majd jobbra cserélem.*) Szerencsére dűcot soha ki nem dobunk /Banános dobozokban sorakoznak téma, méret és technika szerinti csoportosításban, a dobozok súlya lehet vagy négy mázsa /, ezekből valahogy visszafejthetőek a történetek, kialakul egy eseménylista. Maguk az események azonban nem sokat mondanak. Játszóházat tartunk Jánoshidán. Reggel találkozunk az iskola előtt, tanár úr és megbízható, kedves kis szerepelni vágyó tanítványok. Beszállunk a mikrobuszba, az úton a tanár úr a sofőrrel társalog, a gyerekek elvannak. Jánoshidán kipakolás az asztalokra, a falusi gyerekek kicsit agyagoznak, linóznak, rajzolgatnak, aztán visszapakolás, a tanár úr felveszi a tiszteletdíját, irány haza, szétszéledés? Hát, nem éppen. Kezdődik ott az egész, hogy Csontos Zsuzsi, Angelika, és a többiek nem az a szelíd, csendes, jóra való típus. A többi meg már ebből következik. A délelőtti foglalkozáson nem a technika

az egyetlen érdekesség, legalább ennyire fontos az a módszer, ahogy maga a kép készül. Egy kis sablonos Mikiegér figurát minek linóba metszeni? De ami igazán feledhetetlenné teszi a napot, az ebéd után jön. A művelődési házban színpad, reflektorok, elhúzzható függöny. Zsuzsák rögtön elfoglalják a színpadot, és féktelen színházas játékot rögtönöznek. Aztán, a buszmegálló felé ballagva, a Zagyva part egy szép ligetes szakaszánál valaki bedobja: fürdünk egyet. Fürdőruha persze senkin nincs. A fiúk még csak ellehetnének alsónadrágban, na de Zsuzsiékon csak egy póló, és bizony már igen csak van látnivaló a póló alatt. Rögtön jön a javaslat: lányok fel, fiúk le, vetkőzés a bokrok között, nyakig vízben találkozunk. Nagy nevetések, iszapcsata, majd rohanás a buszjáratához. Ha be akarom mutatni a valóságos történetet, nem elégedhetek meg az események puszta felsorolásával. Ebből az új metszőkörösök nem kaphatnának reális képet.

1975 ősze. Zagyvarékas. Általános Iskola Egy pályakezdő rajztanár első tanmenetét Szabados Árpád, Földi Péter, és más kísérletező pedagógusok feladatsoraiból állítja össze. A gyerekek már az első órától lelkesen kezdenek dolgozni. Közülük is kiemelkedik *Székelyfalvi Gabi, Tóth Pali, Kiss Elvira, Vidra Jutka, Czibak Annuska, később: Rác Jancsi /Fikusz/, Tyetyák Laci, Daku Erzs, Csák Magdi.* Linómetszetek az első évben még nem készülnek, mielőtt technikázásra gondolhatnánk először alapozó munkára, van szükség. A fiatal rajztanár gyanakodva szemléli a technikai bravúrokra építő gyermekműhelyeket. Amúgy is az órák a legfontosabbak. Ott kell elbírnivaló a gyerekekkel. Mindjárt az első őszen kijön a rajz szakfelügyelő, Marton László, aki már első szakvéleményében lelkesen nyilatkozik az iskolában folyó vizuálpedagógiai munkáról, majd amikor kiállítás rendez Jászalsószentgyörgyön gyerekei linómetszeteiből, meghív bennünket is a megnyitóra. Nagyon érdekes grafikai anyagot látunk, megmutatja az

alapvető fogásokat. Él, focizik a faluban egy Forgó Gyuszi nevezetű amatőr képzőművész - nyomdász. Megnézem persze a képeit. Hívom az iskolába. Oda ugyan ő be nem teszi a lábát, de ad egy

festékező hengert, nyomdafestéket. Budapesten tanult a nyomdaipari szakközépiskolában, mellette eljárt alakrajz körökbe is. Hazatérve a Szolnoki Nyomdában kezdett dolgozni, magasnyomó gépmesterként, mellette festette Nagy Balogh ihlette képeit a faluról, lakóiról, a falu meséiről. Nyomdásznak lenni ebben az időben különös rang. Ő tud nyomdafestéket szerezni. (Az ugyanis nem úgy volt, hogy az ember csak bement a boltba, és kért egy kiló nyomdafestéket. Hogyne, még valami könyvet nyom, amin nincs jóváhagyó pecsét.) A nyomda udvarán focipálya, munka után nagy meccsek, még ebédszünetben is előkerül a labda. És ami más vállalatnál elképzelhetetlen: Gömbkötő igazgató úr is együtt rúgja a bőrt a melósokkal. Este Pendereczky zenét hallgatnak. Rajzokat mutatnak egymásnak. Ők adják vagy tíz éven át a nyomdafestéket, maradék papírt. Bokros László festőművész ekkoriban az amatőr képzőművészek önkéntes tanácsadója, és hát Bokros is nagy linómetsző. Gyönyörű, színes, egy dúcrol fejlesztett lapokat metsz. Egyre több irányból jön a készítés: felszerelni egy grafika műhelyt.

1976

Deme Tibor, a helyi művelődési ház igazgatója beindít egy kihelyezett grafika szakkört az iskolában. Ez annyit jelent, hogy kapunk annyi pénzt, amiből megvehetjük a legszükségesebb

dolgokat. (Óradíj helyett is költőpénzt kérek. Ez a motívum (az ingyen munka) később is előkerül néhányszor, megértéséhez tudni kell, hogy középiskolás koromban - 1968-70-ben - ha egész nap fát vágunk nagyapám fűrészgépével (500 mázsa), ezer forintot kerestem. Akkoriban ez nagyon nagy pénz volt. Kezdő tanárként egy havi munkámért kaptam ugyanennyit. Ha a pénzre utaznék, maradok a favágásnál. Próbáljunk meg tehát kijönni a minimumból. Később meg azzal magyaráztam: egyszer majd meg fog térülni. És, igaz elég későn, de megtérült. Egy magániskola igazgatójaként, majd egy szakmai bizottság tagjaként az átlagfizetés dupláját kerestem.) Ettől kezdve van egy linómetszéssel is foglalkozó szakkör, ami később majd helyszíneket vált, de a lényeg túl sokat nem változik.

1979 őszén Bokros kiállít a szolnoki Vasutas Művelődési Házban.(Ő ekkor Szolnokon eléggé furcsa helyzetű képzőművész. Neki is szüksége van persze megbízatásokra, meg kell élnie, de absztrakt-szürrealista képi világa idegen a művésztelep hagyományaitól. Szakmailag valószínűleg ő a legjobb, de a hivatal másokat tart annak. Bokrost körülengi az ellenzékiesség levegője, pedig ő csak egy tisztességes mesterember. Az igazi ellenzéki, a fia, Péter lesz, aki most még csak a gimnáziumban helytelenkedik, néhány év múlva azonban Molnár Tamással megalakítja az Inconnu csoportot. (Első diaszorozatomat Peti fényképezi.) Bemegyünk egy osztállyal , megnézni. Viszünk néhány képet is, hátha megtetszik az igazgatónak. Nem nagyon bízom benne, az anyag meglehetősen provokatív. Ma már nagyon nehezen érthető, hogyan lehetett egy gyermekrajz kiállítás provokatív, de akkoriban még bizonyos művészeti irányzatok a túrt kategóriába tartoztak. Annak meg aztán senki nem örült, ha valahol kisgyerekek beszéltek ilyen eltúrt nyelveken. Volt - van is valami alapja ennek, gyakran látjuk, hogy a gyerekeket, a produkció kedvéért, tőlük idegen nyelveken beszéltetik, de itt nem erről volt szó. Újonnan kinevezett, fiatal igazgató nézegeti lelkesen a képeket, felrakjuk hát a falakra első kiállításunk anyagát. /Donkó Jancsi, Erdélyi Ildi, Czákó Éva, Polonyi Gabi, Sándorfalvi Éva, Székelyfalvi Éva, Erdélyi Ildikó, Demecs Imi, Magda Jóska

/Gudli /, Rácz Laci /Artúr /, Szalai Gabi és a többiek /

Nem a szokásos nagy tablók, sok száz rajzzal, csak húszegynéhány kép, szép grafikai keretekben. Az iskola padlásán találtam egy csomó régi ablakkeretet. Azokból szedegtettem ki az üvegeket. Donkó Jancsi metszete a meghívó borítója. Néhány színes ceruza, filcrajz, metszete, cinkkarcok, köztük Cibak Annuska gyönyörű munkája. Akkor nem nagyon van visszhangja, de később kiderül, sokan megnézték, és elraktározták magukban: "Rékason valami készül. " És hát valóban készül, járom a kiállításokat, szaktermeket, gyűjtögetem azokat a feladatokat, amik könnyebben emészthetővé teszik a gyerekek számára a képi gondolkodást. Mellette persze akadályversenyek, kirándulások, úttörőtáborok, gombagyűjtés.

Meg persze a családi élet, jönnek a gyerekek. Szolnokon megalakul a Szolnoki Műhely nevű amatőr képzőművész-irodalmár csoport. Bokros a mester. Kiállítások, előadások. Ide hordom mindig a legújabb gyerek munkákat, itt kapom a visszajelzéseket, a biztatásokat, amikre egyre nagyobb szükségem van.

Eltelik Rékason négy év, és jön egy csúnya filmszakadás. Az első években tisztességtelen előnnyel indult ez a fiatal rajztanár. A gyerekeknek teljesen új, amit a rajzórán csinálnak, tetszik nekik a közvetlenebb hang, és az sem mellékes hogy két góllal mutatkozik be első meccsén a helyi focicsapatban. A pályakezdők szokásos mézeshetei. Nyolcadikos osztályban főnökösködik, szó sincs valami nagy barátságáról, vagy ájult tiszteletről, sőt, elég sok a felesleges vita, de általában partneri viszonyban. A második évben aztán egy ötödik osztály jön, és csak most kezdődnek az igazi mézeshetek. Nagyszerű kis gyerekek, nem túl nagy létszám, kitűnő alsós gondozást kaptak. Az osztály fele le fog érettségizni, ami itt azért nem mindennapos. Nagyon szép három év jön, elvállalok minden tantárgyat, amire nincs szakos nevelő. Testnevelés, technika, magyar, később kémia és persze a biológia, rajz. (Vannak rossz pillanatok is, néha rájövök, hogy egyszerűen próbálgatom a gyerekeket, és látom, hogy ezt ők is érzik. De hát, amikor ott van a szemem előtt Ildi, mint aki most jött Isten tenyeréről, hogy tudnám megállni, hogy ne nézzek bele? Ki vagy te, hogy működsz? Beszélgetünk. És ez persze terheket rak rá. Meg akar felelni. Ekkor még nem tudom, milyen fontos a kicsi gyerekeknél a derűs, természetes, általuk is átlátható tartalmú kapcsolat.) Osztálytörvényre emeljük a havi egy kirándulást, a mindent meg lehet beszélni, a semmit erőszakkal törvényeket. Nagyon sok készülés az ára, de a jutalom nem marad el. Aztán épp ebből lesz a baj. Ez a tapasztalatlan fiatalember hozzájuk kezdi mérni a többi osztályt is. Nem látja, hogy önmagukban a rajzórák nem tudják átírni a nehezebb, keményebb osztályok stílusát. Rángatná fel azokat is a saját osztálya szintjére, márpedig a rángatás nem a legjobb pedagógiai módszer. Aztán, amikor már a kis Pannikát rángatja, rá kell jöjjön: ez így tovább nem mehet. Elfogyott az ereje. Itt a végeken nem remélhet segítséget. Itt kell hagyni Jancsit, Ildit, Évát, és a többieket. Újra kell kezdeni valahol, valahogy másképp. A pályakezdő tanárok nem sokra tartják a pedagógiát, pszichológiát. Úgy vélik, akkor szokás pedagógizálni, ha rosszak az órák. Ha érdekes, lendületes az óravezetés, nincs szükség különösebb lelkizésre. Németh László is eléggé megvetően nyilatkozik a leíróató pszichológiáról. Persze azért Méreit, Piaget-t, Buda Bélát nem lehet megkerülni, de ezek eleinte csak elszigetelt olvasmányélmények. Most nincs más hátra, alaposan át kell tanulmányozni őket. (Aronson . . . Comenius. . . Winkel. Részletesen lásd: Vázlatok az iskoláról, felhasznált irodalma. Leendő, működő kollégák: elolvasni mind!) Szembesíteni velük ezt a négy évet. A szembesítés megtörténik, egy könyv lesz az eredménye. Kiadója persze nem akad, később még majd találkozunk vele.

1980. Bejárás Szolnokra. Most derül ki, milyen sokan látták azt a kis kiállítást. A Városi Művelődési házban gyermek grafika kör működik, megkeresnek, nem vezetném-e? Főleg egy dúcra fejlesztett színes linókat metszünk. Nyáron egy olvasótáborba hív bennünket a Megyei könyvtár igazgatóhelyettese Zebegénybe. A szakkör első táborozása.

Ősszel új iskolát adnak át a Széchenyi lakótelepen, napközizék egy évet egy másodikos csoporttal. Kemény iskola. (Debreceni Őrs, Juhász Peti és a többiek.)

Tóth István beindítja a Gyermekgalériát az MMIK-ban, megpezdül a szolnoki művészeti nevelés világa. Tóth Pista a másik őszi. Először is valami félelmetes szimattal érzi meg, mi a minőség. Ekkor vezet képzőművész kört Szolnokon Szemadám György, kiállít ef Zábó, Fe Lugossi, Földi Péter... a névsor hosszan folytatható. Aztán bármilyen kis vacak pólónyomás ügygel megyünk hozzá, mindig van ideje megcsinálni. Harmadrészt állandóan hordja a szamizdatot. /Az újak kedvéért: tiltott irodalmat./

Van még egy nagy patrónus, a játszóházas kör. Tóth Mari, és a körülötte csoportosuló pedagógusok. Szabályos fejjavászat folyik. Ha felbukkan valahol egy lelkes, fiatal pedagógus, aki tud valami különlegeset, rögtön megkeresik. Jöjjön a Műv. Központba szakkörvezetőnek, vagy alkalmi foglalkozásokat tartani, de az sem baj ha egyszerűen csak jelen van. (Horváth Nikolett, Horváth Pista, Bablina Angelika, Szántai Éva, Olasz Andi, Salánki Rudi, Debreceni Őrs, Szecsődi Györgyi, Sőtí Andi, Hajdú Peti, Cziffra Feri, Csontos Zsuzsa, Péntes Ildi, Péntes Feri, Péntes Erika, Kelemen Zita, Harangozó Réka, Harangozó Adina, Szerján Nóra, Czeglédi Gábor, Czeglédi Lajos, Szintai Zsuzsa, Mihályi Klára, Szabó

Zoli, Nagy Erika, Nyeső Zsuzsi)

A Morvay László vezette Gaál Imre szakkör rendez kiállítást a Gyermekgalériában. Bepillantunk egy önszerveződő, gazdálkodó csoport életébe. Én eddig idegenkedtem a pénzeztől, technikázgatótól. Nem mondom, hogy a kiállítás, a bepillantás letaglóz, van némi fenntartásom szinte minden téren, de fokozatosan átalakítja, játékosabbá teszi az egész ötödikes tanmenetet, és lassan mi is elkezdjük a gazdálkodást.

Osztálykiállítás a gyermek galérián. A zagyvarékasi 7.b osztály egyik rajzos sétájának képeit állítjuk ki. Minden gyerek munkája falra kerül. A kiállítást sorra követik a tematikus kiállítások. /Madarak, Másolatok, Kezek, Képzletünk képei, Illusztrációk, Metszetek, A szörnyektől a napfényben csillogó esőcseppekig, stb/ A tematikus kiállításokat más megyei székhelyek is átveszik. Keringenek az országban.

1981

Második év indul a lakótelepi iskolában, most már nem napközizék, megint kezdődik a rajztanítás. (Mérész Zoli, Ungvári Pista, Debreceni Zsolt, A Sárkány csoport: Kovács Márta, Totis Márta, Sárkány Pista, meg persze itt köszönöm meg Lengyel Boldizsárnénak a szaktermet, amit átadott.)

Másodéves iskola, a tanárok átlag életkora harminc év alatt.

Testnevelés tagozat indul, régi emlékek élednek meg, öltözőkről, indulatos, káromkodó edzőkről, fanatikus testnevelő tanárokról ("Aki tudja: csinálja, aki nem tudja: tanítja, aki tanítani sem tudja: az a testnevelő!"), akiknek utólag ugyan megköszönjük a munkáját, de akkor nagyon utáltuk őket. Na, fene megette, itt sem maradok sokáig, gondolom, de hamar kiderül, hogy itt valami más készülődik. Van persze itt is egy-két kis mozgásiszonyos anyuka kedvence, aki legszívesebben a

padon ücsörögné végig a tesi órákat, de a többséget eltiltani sem lehetne. A gyerekek megszeretik a mozgást. Nincs nagy hajsza, az olimpiai ötpróba sem kötelező, mégis ott a gyerekek fele. (Ha nagyon fáradt vagyok, beülök végignézni egy testnevelés órát Szalai Ferinél.) Szóval jó kis iskola indul, csak épp teljesen eszköztelenül. Nincs más mint kréta, füzet, könyv, holott a kis gyermekvárosiaknak, meg a lakótelep műanyag környezetéből jövő gyerekeinek ezer szerszám kellene, hogy mindenféle anyagok mászásait alakíttassák velük. No, de hol van még ekkor mondjuk a "Waldorf" . Én is gyengén állok az anyagokkal. Rékason a gyerekek otthon fabrikálhattak eleget, az iskolában inkább festettünk, rajzoltunk, írtunk, gondolkodtunk. Itt most kicsit másképp kellene dolgozni.

1983 Nagy kiállítás Szegeden az Újszegedi Művelődési Házban. A helyszínen dolgozik Varga Zoli, Szecsődi Györgyi, Bablina Angelika, Tóth Edit, Szántai Éva, és egy fiú Bérczes László színiköréből. Kicsit Besegít Virágh Magdi is, ő régi rékasi tanítvány, most itt kollégista.

Ülnek fáradtan az ágyon, néznek bele a fényképező lencséjébe, egy ájulásig dolgozott nap után. Ekkortájt ez a legjellemzőbb. Iszonyú munkákat végzünk, de jól esik. Közben szikrázások is vannak, mindig van egy ügyeletes ellenfelem. Kell az a kis kontroll. (A Vázlatokban a próbaleválási játszmák címszó alá szorulnak.), Ekkor például Edit az, aki rögtön visszajelez, ha valami kezd laposodni. Beviszek az órára két zenét, a zenei kontrasztot kellene képivé változtatni. Edit legyint Úgy unom már ezeket! Mikor rajzolunk végre valami normálisat? Aztán átadja a stafétabotot Emesének, Emese Tündének, Tündétől meg majd Eszti vagy Nóra veszi át, de ez már a legújabb generáció, addig még történik egy s más.

Az egyik szakkörre bejön egy jánoshidai népművelő házaspár. Szeretnének ők is beindítani a faluban valami szakkört. Elkezdődnek a "kihelyezett foglalkozások" Jánoshidán a művelődési házban és az iskolában, a Kéki házaspár szervezésében. A sorozat éveken át folytatódik.

Nagyon izgalmas, és szakmailag roppant hasznos, ahogyan a falusi gyerekekkel ellenőriztetem az új feladatsorokat. Később a Bács-Kiskun megyei túrán náluk töltünk egy éjszakát.

1984 Gyermeknap i játszóház Jánoshidán (Csortos-Bablina csoport.) Berendezzük első "állandó kiállításunkat" a Versegly könyvtár gyermekosztályán, illetve a városi tanács folyosóján. Nyári tábor Jánoshidán /Ronyecz Mónika/ Elkészül egy húszperces kisfilm Orff Carmina Buranaja alapján. Az ötletadó Lantos Ferenc - Apagyi Mária. Operatőr Dede Géza.

Nyári tábor Tiszavárkonyban. A Versegly könyvtár 30 000 ft értékű felszereléssel támogatja a tábort. Ez a felszerelés lesz az alapja a későbbi táboroknak,

akcióknak, de a rajztáblákat pl még 2002-ben is használjuk. Sok mindent szerzünk így az első időkben. Foglalkozásokat vállalok, azzal, hogy a maradék anyagot elhozom. Ronyecz Móni és Kelemen Zita fest egy nagy faliképet a Tószegi iskola falára. (Ronyecz Mónika, Lados Emil, Orbán Berci,

Mérész Tamás, a Pénzes és a Czeglédi testvérek.) A táborban csoportvezetést vállal a Lugossi házaspár és Zsolnai Noémi. Kihelyezett foglalkozások a Tallin körzeti általános iskolában. Bemutató és árusítás a Képzőművészeti Filmszemlén ill. a Néptánc fesztiválon. Állandó kiállítás a Megyei tanács folyosóján. / 80 grafika/

1985-ben indul egy érdekes vállalkozás a Művelődési központban. Megpróbáljuk összehozni a színházat a képzőművészettel, a **Szín-játék-kör** foglalkozásain. Árkosi Árpád vezeti, én a képzőművészeti foglalkozásokat tartom. Árkosit felkérjük, ugyan rendezzen már valami ünnepséget **márc. 15-én, a Petőfi csarnokban**. Ő úgy gondolja, egy bankett lenne a legmegfelelőbb forma, ahol egy asztalhoz ülhetnének le az ellenzéki gondolkodású emberek. Hát, nem egy könnyű vállalkozás, már itt látszik, mekkora összeférhetetlenségek vannak köztük. Valami kiállítás is kellene, képek Március 15-ről. Esterházy Péter egyik novellája indítja a munkát, a Petőfi a légtornász. Várhelyi Tibiék megfestenek egy hatalmas képregényt, amiben Petőfi lerombol egy TV stúdiót. Ez az első nagy képünk. Árusítunk is, az első nagyobb tételt itt adjuk el metszeteinkből. A gyerekek csak ámulnak, sor áll az árus asztal előtt. /Rapi Attila, Várhelyi Tibi, Tímár Csilla, Szelei Gábor, Urbán Viki, Makrai Móni, Donka Andrea, Szajkó Móni, Ónodi Éva, Lados Emil, Szabó Bogi, Bajnai Zsuzsa. /

Szegedre megint hívnak, kiállítjuk a Petőfi a légtornász anyagát. A megnyitón játszóház, százegynéhány szegedi gyerek részvételével. Ez az első nagy játszóházunk. A gyerekek olyan foglalkozásokat tartanak, amiket mostanában csináltak végig az órákon. Próbaképp először napközis csoportoknak tartják meg. Csoportvezetők: Szávai Gergő, Szávai Pisti, Szilágyi Patrícia, Debreceni Örs, Szabó Zoli, Czeglédi Bernadett, Varga Éva, Ónodi Éva, Kremzer Rita, Szabó Kati, Szabó Kati Rákóczi falváról, Péter Pista, Donka Andrea, Bajnai Zsuzsa, Zsiga Attila, Hajdú Helga, Tóth Szilvia, Csendes Móni, Osgyán Kriszta, Bozsó Eszter, Varga Réka /

1986 Ötven nagyobb festmény készül a Hetényi Géza Kórház gyermekosztályának üvegfalaira. /Szilágyi Patti, Bajnai Zsuzsa, Dósa Carmen, Nagy Anita, Csendes Móni, Zsákai Andi, Makai Kati, Kremzer Rita, Bajnai Zsuzsa, Szávai Gergely. Tilatex festékekkel dolgozunk.

1987 Tavasszal egy rajzórán, a gömb rajzolása után, a sok választható szabad feladat között ott van a **Kalevala** első fejezetének illusztrálása is, ahol egy tojásból keletkezik a világ. Felolvasom Rácz István fordításában a teljes fejezetet. A gyerekek csendben dolgoznak, amikor vége a szövegnek egy emberként kéri, folytassam a felolvasást. Gyönyörű szöveg, élvezettel hallgatják, kérdezik, lehet-e mást is rajzolni belőle. A következő osztály már eleve azzal jön, ugye nekik is felolvasom. Na, jó, lemegy az öt darab hatodik osztály, a hetedikesek

mást csinálnának, de nekik is Kalevala kell. Hát, hatodszor már csak nem olvasom újra az első három fejezetet, jöjjön a többi. Három hét alatt elkészül annyi rajz, amiből össze lehet állítani az egész történetet. Ekkor már van annyi linó, hogy a legjobb képeket rendszeresen megmetszhetjük. No, de itt most van vagy kétszáz legjobb, ennyi anyag még sincs. Csoportokat alakítunk, kiosztjuk az egyes fejezeteket, új vázlatokat készítünk. Végül is 48 db

A/3-as kép áll össze. Kiterítjük a 9 m hosszú PVC szőnyeget, hogy kidaraboljuk belőle a lapokat. Hosszában meg is vágjuk, amikor keresztbe kezdeném kaszabolni, azt mondja valamelyik gyerek: - Ne vágjuk szét! Hagyjuk így egyben! Nagy ötlet, hisz végül is az eredeti mesét se részletekben mondták, este elkezdte az énekes, hajnalig mondta. Újra nekiesünk a rajzoknak, összevevőztük a képek széleit, aztán mindenki készít egy kis próbametszetet, egy tenyérnyi dúcba. Az eredménytől függően lesz témagazda, első, másod, vagy harmadosztályú minősítésű metsző. Kínosan ügyelünk, hogy a rajzokon a legapróbb részlet is ott legyen. Van olyan délután, hogy kétszázan dolgoznak a két teremben. Mire lenyomjuk eltelik jó három hónap. Na, a nyomtatás se akármilyen. Bokros Lászlót hívjuk el, ő szervezi meg a kézzel-lábbal nyomást. (Ma már gépel tudjuk nyomni. Lásd a 3. képet.) Ekkor kapjuk az első nagy mennyiségű ajándék anyagot. (Eddig is eljártam persze az üzemekbe kis festékért, farostlemezéért, ezért-azért, de most a Papírgyár ad egy kis teherautónyi papírt. Még mindig

van belőle, pedig fogyasztottuk rendesen.) A nyomtatott híre bejárja az országot, bemutatja TV, rádió, újságok. A gyerekeket a finn nagykövetség meghívja egy fogadásra. Témavezetők: Enyedi Tamás, Szelei Gábor, Bajnai Zsuzsa, Kremzer Rita, Szóts Andi, Istenes János, Hajdú Péter, Drozd Attila, Slabéczi Erika, Szekeres Kriszta, Monzéger Erzsébet, Szabó V. Zoli, Urbán Viki, Lados Emil, Debreceni Örs, Fenyvesi Zoli, Szóts Péter, Makai Kati, Bozsó Eszti, Nagy Anita, Istenes János, Szabó Kati, Szávai Pisti, Cziffra Feri, Konkoly Anita, Ludvig Zsolt, Demeter Edina, Demeter Adrienne, Dézsi Kati, Hajdú Zsuzsa, Kalotai Gabi, Csíkos Sanyi, Mérész Tomi, Gyurgyák Györgyi, Tóth Szilvi, Balajti Szabolcs, Lázár Balázs, Vágó Bálint, Kállai Jóska, Lugossi Laci, Helmecci Orsi, Urbán Marika/. Felmerül az ötlet, ki kellene vinni egy autóbussznyi gyereket Finnországba, kiállítani a nyomtatott hírt. Csak hát az Ötlet a KISZ KB-tól jön. Ez maga még nem lenne baj, a gyerekek érdekében az ördöggel is cimborálnék, de ahogy az összegek röpködni kezdenek, körvonalazódnak a tervek, látom: az egész arra megy ki, hogy egy csomó ember mindenféle pénzeket felvegyen, kimenjen kicsit shoppingolni, a gyerekek meg majd csak ellesznek közben valahogy. No, ez az, amiben én kételkedem. Nem olyan ellevős fából faragták őket. Amikor megkötöm magam, hogy a gyerekeket ne KISZ aktivisták, hanem a tanáraik kísérjék ki, alábbhagy a szervezők lelkesedése. A nyomtatott hírt nélkülünk utazik. Isten őrizze, hogy afféle díszpintyek legyünk, sorozatban gyártunk a nyomtatott hírt mindenféle reprezentációs célokra. (Ekkor még nincs sorozatnyomónk, ha húsz színes nyomtatott hírt kell készítenünk, elmegy rá az egész délután. Később Bíró Jani Bárány Gabival fél óra alatt lerángatja a raklehzúzon, kisebb lapokból meg háromszázat is kinyomnak a tégelysajtón.) Van dolgunk e nélkül is épp elég. A nyomtatott hírt nagy lesz a sajtóvisszhangja (Lásd: Rólunk írták.), meghívják bennünket a finn nagykövetségre, a NOKIA gyárba, innen persze komoly technikai támogatást is kapunk. Időnként még előkerül majd a Kalevala. "Az én fejemben a Kalevala egy önálló életet élő lény, aki szunnyad, míg fel nem ébresztjük megint, hogy aztán ismét belénk költözhessen, és átformáljon. Önmagát alakítva, saját élete van. Jó lenne megint részese lenni." V. Szabó Zoli, 2018.)

RENEZANSZ TÁBOR
SZOLNOK, 1987

Játszóház Monoron a művelődési ház megnyitója alkalmából. Nyáron a kör tagjai grafika műhelyt működtetnek a Reneszánsz táborban. /Táborvezető: Lengyel Boldizsárné/ Nyíregyházán a SZÜV székház folyosóinak falait rakjuk tele metszeteinkkel. (Horváth János barátom dolgozik ott, ő szervezi meg a dolgot. Az anyag még 1994-ben is fenn volt.) Ez már professzionális vállalkozás. A SZÜV fizet a nyomatokért, elkezdhetjük felfejleszteni technikai eszközeinket.

Papp Bélának eszébe jut, hogy a város fekete lyukában, a Klub 200-ban a koncertek előtt, alatt képzőművészkedni is lehetne. A punkok rákapnak a festegetésre, "Pacák" később tetováló "szalont" nyit.

No, meg még egy furcsa tábor. Szödligeten a Kemping Motel új igazgatója kitalálja, hogy a falakat fel kellene díszíteni grafikákkal. Néhány gimnazista délelőtt parkot rendezhetne, délután képzőművészkedne. Megkérnek, vezessem le a dolgot. A gyerekek egy részét ők

gyűjtik, a többit én viszem a Klub 200-ból. Két hét idill. Dél előtt a gimnazisták gereblyézgetnek a parkban, én írok a Duna parti fák alatt, madárfütty, magány. Délután jó kis képzőművészkedés, este lovaglás, szauna. Zítának ugyan van némi aktuális problémája, például hogy hová menjen haza a táborból, meg hol fog iskolába járni, a szülők megint szétmentek, innen a ceglédi mamához megy majd, úgyhogy első nap kissé spiccesen állít be két barátnőjével, illetve állni már nem nagyon tudnak, de feldolgozzuk az esetet.

1988 A Megyei könyvtár igazgatóhelyettese, Pápainé Kemenczi Judit, felveti: nem kéne csinálni egy kiadványt, hogy szeretik meg nálatok ennyire a gyerekek a rajzolást? Elkezdjük összerakni a rajzokat,

órávázlat szövegeket. A gyerekek közben állandóan rágják a fülem. Mikor csinálunk még nagyobb metszetet, mint a Kalevala? Na, ne! Ne menjünk át cirkuszba. Több óriásnyomat nem lesz. Talán majd egyszer a János Vitéz, vagy a Biblia. De az se egybe. A Kalevala egyszer volt kiállítva, nem mondom, volt mit nézni rajta a Papírgyár nagy kultúrtermében, ahogy félkörívben ott lebegett az egész történet - de azóta a fiókban hever, hol van ekkora üres fal. Aztán egy építőipari vállalattól telefon jön, hogy van pár száz méter eladó szürke PVC padlójuk. Nevetségesen alacsony árat mondanak. Amikor a gyerekek látják a szertárban a tíz tekercs linó, megint rákezdi a kérését. Jó, jöjjön akkor **Kiss Anna összes**

gyermekverse. Megrázza, megmetszi mindenki a maga versét, négydúcos, 16 színű metszeten. Aztán összenyomjuk a kis nyomatokat egy-egy nagy montázsra, 130 x 90 cm-es dúcokra.

Összerajzoljuk a részleteket. A munka 150 m² linóleumot igényel. A nagy nyomatok elkészítésére alkalmas nyomógép a Medgyesegyházi Vas és Fémipari szövetkezet, ajándéka. (A munka javát édesapám, meg Szolnok Sanyi végzi. A MOL ad hozzá csöveket, amiből a nyomóhengereket esztergálják.)

A városi tanács ad pénzt, hogy nagy festékező hengereket öntethessünk magunknak a KNER nyomda hengeröntődjében. Jó kis munka, de Ciffra Bandiék (Cifu) elvetik kissé a sulykot. Önfejsködnek, ragaszkodnak hozzá, hogy valami óriási nagy nyomatot csináljanak. Jó, mindent a gyerekért, rájuk hagyom. Metsszék ki 220x 130-as dúcba a Vásárba hívogatót. De aztán meg azzal jönnek, hogy ez is legyen négy dúcos. Ezt már képtelenség befejezni. Megkötöm magam. Ők is. Ha nem hagyom, sztrájk lesz. Leteszik a vésőket. Nincs mit tenni. Aláíratnak velem egy kötelezvényt, amiben hozzájárulok a négydúcos munkához. Az időből persze kifutunk, év végén ott állunk a félkész munkával. Szervezzünk megint egy tábort! - mondják Cifuék. A Karcagi Egészségügyi Gyermekotthon jelentkezik. Adnak ebédet, alhatunk a kollégiumban, cserébe adjuk oda a nyomatokat.

Megérkezünk a 42 gyerekekkel, lepakolunk az állomáson, hát kiderül, hogy a kollégiumban csak dolgozni tudunk, aludni a Gyermekotthonban kell. Kiürítenek két kórtermet. Behúzó a nyakam, hirtelen nem tudok mit mondani, de hát ott van velünk Dorka anyukája, aki szintén sérült gyerekekkel dolgozik kórházban, ismeri a helyet, ha ő nem tiltakozik!

Megrázó élmény a sérült gyerekek közt élni, de annyira megfogja a mieinket, hogy később még visszatérünk, kifesteni a falakat. Nappal dolgozunk, este meg nagyokat fürdünk a kis medencében. Talán épp a napközbeni "veszély" érzetünk hatására sokkal nagyobb figyelemmel, tapintattal fordulunk egymás felé.

Eddig nem vettünk részt a szokásos gyermekrajz kiállításokon, most a Toruni Nemzetközi Gyermekrajz Biennáléval kivételt teszünk. Elnyerünk két különdíjat és egy korosztályos díjat. Falra került: Farkas Edina,

Szávai Gergő,
Major
Mariann,
Benedek
Hajni, Kállai
Erika, Szóts
Andi, Bozsó
Eszti, Enyedi
Tomi, Osgyán
Kriszti, Kállai
Jóska, Szilágyi
Patti, Varga
Réka, Kremzer
Rita. Díjat

Nyert: Nagy Tünde,
a falon, mi meg a fal
ugyanis sikerült pénzt
Torunba megnézni a
már Varsóban vagyunk,
naponta vonat, és az első
Telefon, ijedelem, aztán
rendezőkkal. Visszafelé
na akkor ők kicsit

jegyveztek meg milyen villamosokkal mentetek, vissza ugyanúgy, vonatindulás előtt negyed órával legyen itt mindenki. Legyen minden csoportban egy órá, és egy németül vagy angolul beszélő. Gyerekek el, Bulkai Juli döbbsen mered rám. - Te, Pista, hogy merted őket szétengedni? Én is megijedek, de a gyerekek már oda. Na, majd csak lesz valami, elmegyek keresni egy művészellátót. Nézem a rajzszen árát, öt forint, na, akkor veszek párat. Erre kiderül, az egész doboz kerül annyiba. Kérdem, mennyi van. Kihoznak egy nagyobb dobozt, elítélő tekintetek közt vonul a magyar milliomos a kasszához, hogy befizessen majd ezer forintot. A szénből még 2002-ben is van, persze azóta már magunk is égetünk.

Szávai Pisti és a Metszőkör. A képek tövében, hálósákokon. Valahonnan szerezni vonatjegyre, kimegyünk kiállítás. Este indulunk, kora délelőtt kiderül, Torunba csak kétszer megy már elment. A második este ér oda. persze remekül mulatunk a Varsóban a gyerekek mondják, hogy szétnéznének. Jó, menjetek,

Bemutató és árusítás a Tanárok a Békéért 2. Nemzetközi Kongresszusán.

Megint sort állnak a vevők.

Ősszel Marosi Csabával egy hét alatt betördeljük a Rajzoljunk együtt anyagát, a Ventúra

kiadványszerkesztővel. Közben megtanulom a használatát. (Ugyanez

tanfolyamon nem két fillér lenne!) Programbemutató Békéscsabán a drámapedagógusok tanácskozásán. Látogatást teszünk Schéner Mihály műtermében. A látogatáshoz

természetesen illendően felöltözünk.

1989 tavaszán

megjelenik a **Rajzoljunk Együtt**. Nincs sok pénz rá, csak pár ezer példányban jön ki, lesz majd még két utánnyomás, aztán tönkremennek a nyomólemezek. Keresném, mi lett a könyvekkel, ki

forgalmazta, nyitnám meg a főkönyv fájlt, de csak 92-ben alakul meg az egyesület. A későbbi főkönyvekből az derül ki, hogy vettünk kétszer 1000 ft-ért a könyvtártól, nem tudom hány példányt kaptunk ennyiért, és adogattuk tovább 800 ft-ért.

Eszti képeslapot akart venni a postán, de - Az ilyen kis falvaknak nagyon sokba megcsináltatni egy képeslapot. Drága a sokba kerül a nyomdai klisé, és - mivel száz példányt lehetne eladni - ráfizetéses - No, nem baj, itt vannak a rajzok. képeslap méretű dúcba, és a nyomdában róla.

- Nem rossz ötlet, a kép készülhetne közvetlenül a dúcra, csak a hátlapot kellene kiszedni.

Tavasszal kibicikliztünk Zagyvarékasra szép régi házakat rajzolni. **Balogh** nem kapott. kerülne fotós munkája, legfeljebb néhány lenne. Kimetszhetnénk egy lapot csináltatnánk

- A nyári biciklitáborban kimetszhetnénk az összes települést, amin áthajtunk.
- Vagy szervezhetnénk egy olyan tábort, ahol a megye összes településén átbicikliznénk, és akkor minden falunak, városnak elkészíthetnénk a képeslapjait.

Mivel a könyv kiadása miatt be-be megyek Pápainé Jutkához a megyei könyvtárba, elmondom neki az ötletet. Nagyon fellelkesül, néhány hét alatt megszervezi az egészet. Mindenütt a könyvtárosok a helyi szervezők. Tartunk egy főpróbát május végén. Na, itt minden összejön, ami csak összejöhet. Patrícia tüdőgyulladással indul, Tiszaföldvárról haza kell küldeni. Hatalmas viharba futunk, Enyedi elfelejti, hogy esőben kisebb a fékhatás, belerobban az álló csoportba. Két kerékpár - totálkár, vonattal, autóstoppal jut haza a fél csoport. Szerencsére a rossz főpróbát jobb előadás követi. A nyári túrára Bulkai Juli is jön Kisújszállásról, a gyerekeivel. Szép, szecessziós stílusban metszenek. Ők alakítják az első "fiók" metszőkört. A **Szolnok megyei** túra még mindig feledhetetlen élmény. Egész nap dolgozunk, néha még egy fél óra sem jut játékra, fenn vagyunk majdnem éjfélig. Minden nap lenyomjuk az összes dúcot, sőt még színesbe is átnyomjuk és kimetsszük őket. Elhatározzuk, **elindítjuk a Magyarország Gyermekszemmel akciót**. Bejárjuk sorra a megyéket, nyilván mások is csatlakoznak majd hozzánk, futótűzszerűen terjed az akció, néhány év alatt kész lesz az egész országot ábrázoló metszetsorozat. A rólam, emlékeztetőül idetett kép ugyan Fejérben készült, de egyedül ezen találtam azt a kissé riadt tekintetet (Csak megint megússzuk élve.),

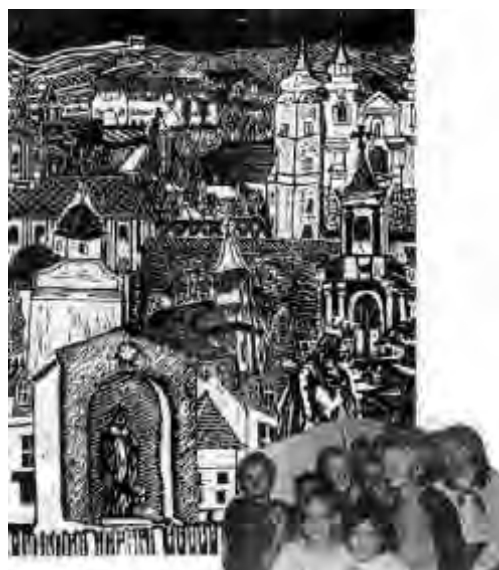
amit akkoriban azért igyekeztem

rejtegetni a túrázók előtt.

A Széchenyi városrészi rendelőintézet falaira százegynéhány grafikát rakunk ki. A lakásszövetkezet ad hozzá üveget.

1990. Megalakul a Szolnoki Metszőkör.

Urbán Viki anyukája vezeti a főkönyvet, mindenről számlát kérek, ahol adnak, a lengyel piacon meg egyrészt a feketekasszából utcai árusítások, könyveladások), meg elkezdődnek a kisebb-nagyobb tőkebetétezesek. Majd egyszer még a betett pénzek. (Vissza is jöttek. Egyrészt szabályos tőke kivételként, másrészt meg az emelkedő szakmai ázsió hozta plusz bevételekként. Lásd fentebb.) Dolgozni kezdünk a teljes iskolai pedagógiai programot bemutató Vizuálpedagógiai Kapcsoskönyvön. Eleinte csak arra gondolok, számítógépen fogom megírni az óravázlataimat, és ha majd rajzokat is lehet egyszerűen digitalizálni, beszerkesztem a

vásárolok (másrészt

visszajönnek

vázlatokba. Aztán, ahogy leírva látom az órákat, bizony rájövök a hibákra, meg, hogy ennek jobban utána kellene nézni, meg ehhez van valami szakirodalom is. A munka kezd elfajulni. Nyáron három nagycsoportban, negyvenketten vágunk neki **Csongrád megyének**. A túra után megjelennek az első képeslapok. Egyúttal az első nagyobb balsiker. Az egyik nagycsoport meghívott tanárvezetői és a csoport között olyan feszültség támad, hogy a tanárok hazautaznak, a túrát a középiskolások vezetik tovább.

(Patricia és Gyula)

Részt veszünk Sárkány Sándor három éves sorozatának /Eső előtt - Eső van - Eső után / nyitó rendezvényén. Akciófestés a Szolnoki Galéria előtt. Jó kis estek a középiskolás körrel. Matúz János vendégrendez néhány estet.

Akció a Narancs klubban. (Találkozás) „Fiatalok politikai rendezvényeken?” „Amíg hívnak megyünk, ha eltorzulnak a dolgok,

bennünket már úgysem fognak hívni!” Így is lőn. Az est legnagyobb haszna, ekkor kezd el közénk járni Varga Erik Újra küldünk került: Gulácsi Kata, Mozsár Szávai Pisti, Erika, Muhari

(Riki).

grafikákat **Torunba**. Falra Szilvi, Fecsó Andi, Szávai Rózsa, Debreceni Csaba, Helmeczi Orsi, Slabéczi Zsuzsa, Bába Laci,

Munkácsi Helga, Demény Román, Dalkó Edina, Szarvák Ilona, Kéri Andris, Mucyi Peti, Mátyás Zolika, Gedei Ildi, Bíró /Winnetou/ Peti, Díjat nyert: Muhari Zsuzsa, Mozsár Rózsa, Mucsi Peti/ Kapunk egy meghívót a megnyitóra, a város ad 10 000 ft támogatást, kiutazunk vagy harminc gyerekekkel. Bulkai Juli a másik tanár. Torun gyönyörű kis város, a múzeumban alszunk a képek között, óriási élmény. Takács Géza elmeséli, hogy Esterházy Péter szeretné egyszer úgy beutazni Magyarországot, hogy átmenjen minden településen. Küldünk neki a képeslapokból. (Ugye mi is ezt szeretnénk.) Utána egy darabig ezeken levelez.

1991 A bernecei nyári táborban a Molnár ikrek illusztrálják a Mesterszállási Betlehemes c. könyvet. Itt készül az egyik hírhedt fotónk. Egy harmincöt méter magas szintező torony akadt az utunkba a hegyen. Fel szabad mászni? Persze, mindenki addig menjen, ameddig jól esik neki. Mindig három ponton támaszkodj! Otthon enyhe botrány. Hogy lehetett őket felengedni? Miért ne lehetne? Normális gyerek nem harmincöt méterről esik le, hanem ötről. Az öt méteres torony mindig veszélyesebb mint a harmincötös, de ezt nagyon nehéz egy laikussal elhithetni.

Az előző év tapasztalatai alapján ismét egy nagycsoportban vágunk neki **Békés megyének**.

Vállalatok segítségével felszerelkezünk a Kapcsoskönyv anyagának összeállításához szükséges irodatechnikával. / Számítógép, feldolgozó, szövegszerkesztő programok, lézernyomtató, video technika stb. nélkül lehetetlen lenne kiadás alá rendezni a kb 8000 képet és kb 1000 szöveges oldalt tartalmazó anyagot. Különdíj illetve néhány egyéni díj az Interreklám Illusztrációs kiállításán. Enyedi Tomi elhozta a fődíjat. Programbemutató A Konfliktus - megoldás konferencián./Jászberény/ Ezredvég és búbanat címmel konferenciaparódiát rendezünk, a Replika folyóirat szociológusaival. (Milyen a sors, 10 évvel később egy metszőkörös, Szávai Pilu lesz a

Replika kiadója.) Osgyán Kriszta Yves Kleint idéző happeninget tervez és ad elő Zsolttal. Esténként, amikor bezárom az iskolát a középiskolás kör után, meg szeretném állítani az időt.

1992 Megalakul a Verőcei Metszőkör, illetve a Kassai úti iskola metszőköre. Nyári túránk **Heves megyét** dolgozza fel. Jön Sárkány Sándor (ekkor még Sutyi) is, nagyon jót tesz a túrának. Zsolnai Noémi, egyik ős metszőkörösünk Diósdon tanít, népművel. Meghív bennünket egy játszóházra. Sok metszetet adunk el, szép kis helyi metszetek készülnek. A Kisek megszállottan mászkálnak egész nap a sziklamászók műfalán. Bemutató a Könyvheti Prológuson, a Tekintet kiadó estjén. Nagy falfestés a Tiszaparton, több mint 200 gyerekekkel.

1993 Nógrád megyei túránkon

részt vesz a Székelyudvarhelyi Tanítóképzőről Bálint Ildikó és Fokt Emőke, illetve Budapestről Koczka István, aki megalakítja a Ferencvárosi Metszőkört. Iskolaavató játszóház a verőcei, ferencvárosi és diósi csoporttal közösen. A kör vezetőjét a Műv. miniszter Apáczai Csere János díjjal jutalmazza. Ez a kör munkájának első hivatalos elismerése. Berendezzük üzemszerűen működtethető magasnyomó műhelyünket. Kapcsolat a VEGA szervezettel. /Péter Jucó, Péter Petra/ Mindeközben természetesen folytonos jelenlét Szolnokon. / Fesztiválok, akciók, falfestések, stb/ Kezdünk rákapni a régi metszetek másolatására. Talán a Kisek voltak az elsők, akiknek a kezébe nyomtam egy Dürert. - Nézd meg, hogy csinálta, próbáld ellesni a fogásokat!

- Tanár úr, hadd másoljam le!

Húzódoztam, a modern elvek szerint másolni tilos, na de próbálja valaki meggyőzni a Kiseket. Aztán beláttam, nekik van igazuk. Ha már egyszer az ember ura a vésőjének, miért ne másolhatna le iskolai pályafutása végén egy-egy mestert? (De kettőnél többet azóta sem engedek, bár elég jól fogytak az árusításokon.)

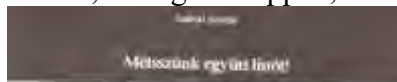

1994 Tovább folyik a Kapcsoskönyv szerkesztése. A nyári képeslapmetsző túrát ismét több csoportban indítjuk, **Bács-Kiskun** megyében,

ezúttal sokkal sikeresebben, mint a csongrádit. /A Varga Katalin gimnázium csoportját Boros Anikó vezeti. Koczka István a 7. b gyerekeivel megy, Szávai István az újabb túrázóknak csoportjával, Sárkány Sándor pedig saját tanítványaival vesz részt a túrán./ Kiskőrösön találkozik a négy csoport, kissé zavart, fura hangulat. Mind a négy csoport más légkört alakított ki, most nehezen tudnak alkalmazkodni egymáshoz. A legfeldobottabb a Kocka csoport, fantasztikus a hangulatuk, az életkedvük. Örülnek egymásnak, gyönyörködnek egymásban. Sutyi csoportja alkotói válsággal küszködő tinikből áll össze, A vargások komoly, okos gyerekek, akik higgadtan küzdek végig magukat a feladatokon, mi meg a szokásos stílusunkban. De még nincs vége a túráknak.

Bálint Ildikóék megszervezik az első külhoni túrát, **Székelyudvarhely** környékén. /Szilágyi Patrícia, Szilágyi Éva, Majzik Róbert, Szávai István, Szávai Katalin, Bálint Ildikó, Csathó Töhötöm, Csathó Kunigunda, Szabó Adél, Fokt Emőke, stb./ Kegyetlenül szép út. Felmenni az Udvarhelyi kollégium lépcsősorán, szembesülni egy másfajta élettel. Jó lenne minden nyáron menni, de se erő, se idő, se pénz.

A grafika vállalat és a Verseghy nyomda jóvoltából berendezzük kéziszedő műhelyünket, az utolsó akadály is elhárul a Magyarország Gyermekszemmel akció országos meghirdetése elől. Összegyűlik a pénz a **Linómetszet c. könyvünk** kiadásához. A Verseghy nyomda elvállalja, hogy a kötetet, támogatásként,

nyersanyag árban nyomja ki.

1995
írunk.
kötet

Montázsokat másolunk fénymásoló segítségével linóra, majd a megmetszett képekhez montázsverseket. Az ötödikesek pedig meséket írnak mesebeli képeikhez. Összeáll egy anyaga. Egyre több megrendelés érkezik a képeslapokra. A kézi nyomógép szinte állandóan működik. /Bíró János, mások. / Így már biztosítva

Bárány Gábor, Farkas Mátyás és van a Metszőkör önfenntartása.

Nyári túránkat **Hajdú-Bihar megyében** hirdetjük meg. Nagyon sok helyről jön visszajelzés, az iskolák egyharmada száll be a munkába. Nagyon jó hangulatú nyári túra, sok helyen kapcsolódnak be a helybeli gyerekek, a végén, amikor egymás mellé rakjuk a dúcokat, a helybelieké a nagyobb halom. Eddig ilyen még nem volt. Egyébként három nagycsoport

indult, a vargásoké Boros Anikó vezetésével, Kocka a tavalyi csoportját vitte, meg a miénk. Érdekes a Kocka csoport sorsa. A résztvevők egy évvel öregebbek lettek, nem jön elő a tavalyi csoda hangulat. Kocka közben előző nyáron saját tábor szervezett, kicsik részére. Sokat mesélt róla nyáron, egy békésebb, kézműves jellegű, szülők-gyerekek közös munkájára, játékkára építő állótábor volt. A Hajdú-Bihar megyei táborral ki is száll a metszőkörös túrából. Másfelé vezet az élete. Az állótábor szerintem pedagógiailag egy sokkal erősebb világ, mint a mi rohanós biciklitáborunk. Később feleségével lassan átlépnek az iparművészet világába. Pistát nem bírtuk megtartani, viszont a vargások találnak egy másik nagy egyéniséget, Ferenczy Tündét, Kismarján. Lelkendezve mesélnek róla. Én is találkoztam vele, akkor nekem nem tűnt fel semmi különös, a következő években derül ki, mekkorát tévedtem.

1996 Végre van egy motoros nyomdagépünk. A Repülő Műszaki Főiskola ajándéka, a Béta Roll vállalat pedig ingyen felújítja a hengereit. Na, ezzel

már
óránként
hatszáz
lapot
tudunk
nyomni.
Túra

Nyári túra
Szávai,
Szávai

nemlehet unatkozni. Az utolsó három napot kórházban tölti, nagyot bukik Diósd alatt, de a kedélye töretlen. Ez már négy nagycsoport. A Patríciaéék ugyan kicsit kotyog, de azért nem csongrádi kudarc túra. A MOL és a Közoktatási Modernizációs Alapítvány segítségével végre van színes lapszkennerünk, 2 GB-s számítógépünk, kezdődhet a képek beszerkesztése a Kapcsoskönyvbe. Év végére el is készül az első változat, megint kezdődhet a hajsza nagyobb gép és persze CD író után. Veszünk egy faesztérge készüléket, állványos fűrógépet, és most már sorozatban gyártjuk a vésőket. Gyulai Líviusz is kér belőlük néhány darabot, ennél nagyobb dicséret nem érhetné őket.

Nógrád megyében.

Pest megyében, csoportvezetők: Öreg Szilágyi Patrícia a Molnár ikrekkel, Pisti, és Ferenczy Tünde, aki mellett

1997 Beindítjuk a Vizuálpedagógiai Fejlesztő Programot, a megyei önkormányzat támogatásával. Számítógéprendszerünk utolsó hiányzó alapelemét, a CD írot is beszerezzük. A Helikon kiadó gondozásában beindul egy vizuálpedagógiai feladatgyűjtemény szerkesztése. **Tolna megye** megmetszése három nagycsoporttal. "Veszélyes" konkurenciája támad a metszőkörnek az Önálló Művészeti Alapiskola beindulásával. Anyagilag az iskola sokkal erősebb, a kicsikben félelmetes energiák vannak, de hamar kialakul az egymást

támogató munkarend. Néhány éven belül közülük is belépnek majd néhányan a metszőkörbe. (Papp Rita kezdi a sort.)

Szabó Tamás életnagyságú bronzszobrot készít Varga Erikéről.

1998 Megjelenik a Vizuálpedagógiai kapcsolókönyv CD. Elkezdjük gyűjteni a pénzt egy saját nyomda berendezésére. Lesznek betűkészleteink, szedőeszközeink. Saját gyártásban készülhetnek a képeslapok. Nem visszük túlzásba, húszegynéhány lapot adunk ki, nyomtatunk le pár száz példányban. Nyáron **Fejér megyét** metsszük meg három nagycsoporttal. A túra előtt nagy árusítási akciót rendezünk fóliázott papírra nyomott metszetekből, mintegy 100 000 ft jön össze. Ismét új tanár kapcsolódik be a túrába, nem linót metsz, igazából nem is tanárként jön Pécsi Panni apukája, Pécsi István, Szolnok nagy hírű matematika-fizika szakos középiskolai tanára, de a csoport egyik lelke lesz. Ferenczy Tünde viszi a másik csoportot, a harmadiknak meg névleg Szávai Pili a vezetője, de a csoport fele egyetemista, a vezetés valószínűleg kollektív. Majer István iskolaigazgató szőlősgazda meghívja a csoportvezető tanárokat a pincéjébe. Patrícia, aki nyolcadikosként vett részt az első túránkon, most frissen végzett matematika tanárként emelgeti velünk a poharakat. Kádár Attila pedig, aki nemrég még előtúrákat vezetett Szolnok megyében, harmincegynéhány kamionnal rendelkező szállítási nagyvállalkozóként támogatja túránkat, vesz részt egy esti beszélgetésben. Sajnos Bíró (Nyomdász) Jani elvégzi a nyolcadik osztályt, távozásával erősen visszaesik a nyomdaterem és a faipari műhely termelése. Az egyesület működését ellenőrző ügyészségi vizsgálat feltár néhány adminisztrációs szabálytalanságot. Eddig azt hittük, elég ha vezetjük a főkönyvünket, meg van egy tagsági listánk. Sajnos az egyesületi törvény nem tesz különbséget egy kis alkotókör és egy nagy sportegyesület között, tehát nekünk is ki kell fejlesztenünk egy részletes adminisztrációs rendszert. Elkérjük az ismerős egyesületek megfelelő szabályzatait, átalakítjuk, lesz vagy harminc dosszié. (Pénzügyi politika, stb. lásd: [Dokumentumaink.](#))

1999

Rettenetesen erősen kezdődik az év. Esterházy Péter nyitja meg Budapesten az Alternatív Közgazdasági Gimnáziumban a Kalevala kiállításunkat, beleírva ezzel bennünket az irodalomtörténetbe. ([Nagy szolnoki álldogálás](#)) (Takács Gézának köszönhetően.)

Horváth Erzsébet tűzzománc kiállításának nagy sikere van, szinte az egész anyag elkel. Varga

Eriket felveszik a képzőművészeti alapba.

Február végén programbemutató a KOMA konferenciáján.

Tavasszal búcsúznak a Széchenyi krt-i Általános Iskolától.

Átmennek a Zöld Házba, a Művészeti Iskola grafika termébe.

Az új hely részben maga a paradicsom, hisz a terem a nap 24

órájában használható, csak képzőművészkedésre szolgál,

másrészt viszont így elszakadunk a délelőttöknél szívesen

dolgozó általános iskolásoktól. Amit eddig egy osztály

huszonnyolc gyereke egy óra alatt megcsinált (vésőgyártás, stb),

az most egy ember huszonnyolc órai munkája lesz. Nagy Kati és

Nagy Dénes megszerezte a rajztanári diplomát.

Nyáron megmetsszük **Szabolcs Szatmár megyét**.

Az állam lehetővé teszi az adó 1%-ának felajánlását egyesületek

számára. Elgondolkodunk, van-e jogunk a sokkal rászorultabb

csoporthoz elvenni a pénzt, aztán úgy döntünk, hogy saját

köreinkből mégis csak gyűjtünk valamennyit. 38551 ft jön össze,

és kb. ez a nagyságrend marad mindaddig, míg fel nem rémlik a

művészeti iskola egyesületi működtetésének kényszere. (Akkor két évig szélesebb körű gyűjtésbe kezdünk, majd megint visszatérünk a kis összegekhez.)

2000

Az AKG kiadó kiadásában megjelenik a

metszeteinkkel illusztrált Kalevala kötet.

Nyáron megmetsszük **Borsod - Abaúj - Zemplén**

megye egy részét. Hatvan településen tartunk

játszóházat.

2001 A Kalevala könyv a

könyvszemlén

illusztrációs különdíjat

Nyáron megpróbáljuk

befejezni **Borsod - Abaúj - Zemplén megyét**, de kevesen vagyunk, a

szükséges nyolc helyett csak három nagycsoportot tudunk indítani, néhány település így kimarad.

Hála Szolnok Városának (Szalay Ferenc, Szügyi Csongor, a Tisza nyomda kft-nek, (Demeter István) nyáron két hetet tölthetünk a **Művészetek Völgyében**.

(Németh Klári, Novotny Nóra, Bicskei Viktor, Bartakovics Balázs, Szántó Sarolta, Nagy

Kati, Szávai Kata, Rávai Péter, Németh Csilla. És három vendégművész: Alaiibeg Afrodite a

szarvasi, Taskovics Éva, Taskovics Andi a bajai "vizu" neveltjei.) A program a szokásos,

nyer.

méta, krikett, base-ball, metszés és persze árusítás. A csoport eltartja magát, még némi többletük is marad.

2002

Komárom megyét készülünk megmetszeni, de az egyetemisták már végeztek, dolgoznak, csak egy nagycsoport jön össze. Hát egy csoportban megyünk mindannyian. A **Művészetek Völgyében** Nagy Kata a csoportvezető. Elfogy az utolsó példány is a Metsszünk együtt linót könyvből.

A Kapcsoskönyv hivatalos tulajdonosainak listája meghaladja az ötvenet.

2003

Győr-Moson-Sopron megyébe indulunk, az utolsó napokban jövünk rá, hogy elfogytak az általános iskolás gyerekek. Panka maradt, meg a két kis Gulyás. Amúgy jó, meg minden rendben, de elhatározzuk, ha jövőre nem sikerül valamelyik általános iskolában megkapaszkodni, akkor kihagyunk néhány évet, és csak civilben biciklizünk, rajzolunk, metszünk, a magunk örömére. Nem sikerül. A győri volt az utolsó linómetsző túra. Bejártunk 15.5 megyét, kimaradt 5.5. A **Művészetek Völgyében** megint ott vannak Nagy Katáék.

2004

Nagy Kata tanítani kezdett, összeházasodtak Nagy Dénessel, megpróbálják feltámasztani a képeslapmetsző túrát. **Apc és környékét** metszik, belvárosis tanítványaikkal. Pécsi István hoz néhány Versegghys középiskolást, de ők csak bicajoznak. A **Művészetek Völgyébe** Szántó Saci és Alaibeg Afrodite megy.

Csomor Gabi megszerezte a rajztanári diplomát, és dolgozni kezdett a Vizuban. Kiállítás a Szolnoki Főiskola kollégiumában.

2005

A művészeti iskola szinte teljesen elfoglalja a Metszőkör helyét. Továbbra is kinn van a Metszőkör felirat, tartjuk a játszóházakat, ott vagyunk a városi rendezvényeken, de már szinte mindenki a vizu tanulója. A Kapcsoskönyv szerkesztése egyelőre nem igényel semmiféle támogatást, a Metszőkör átalakul a vizu támogató szervezetévé.

A nyári túrára készülődve nyilvánvalóvá válik, hogy nincs lehetőség a korábbi „szolgáltató” túrázás újraélesztésére, tervezünk tehát egy klasszikus országjáró biciklitúrát **Kecskemét** –

Solt – Tihany állomásokkal. Alvás ismerősöknél. (Kecskemét: Kerámia Stúdió, Solt: Dénesék kertje, Tihany: Baranyai Zoltánné.) Remekül sikerül. Riki rajztanári diplomát kap.

2006

Elkezdem a Kapcsoskönyv felszerkesztését az internetre. Ettől kezdve nem kell CD-ket terjesztgetnünk, mindenki letöltheti magának a netről. Ezzel persze elesünk némi bevételtől, de nyerünk némi szabadidőt. A biciklitúrát Nagy Katáék a Dunai Bicikliúton szeretnék vinni. Végül egy

Fertő tó körüli túra kerekedik. Rajkából Pozsonyon át bicajozunk Bécsbe, innen én hazajövök, a csoport megy tovább a Fertő tó köré.

Dénes és Matild kiállított Budapesten a Zsókavár Galériában.

Kézműves foglalkozást tartottak a Szolnoki Galériában, a múzeumok éjszakáján.

2007

A Kapcsoskönyv szinte teljes egészében fenn van a neten. Az év elejét teljesen lefoglalja a művészeti iskola fenntartóváltása, a nyári túra szervezésére nem marad energiám. Felteszem a weblapunkra a Szolnok-Firenze túra tervét, végül Takács Danival és Bartus Gabival hármasan bicajozunk el Triesztbe. Ez az utolsó, mág valamennyire Metszőkörhöz kötődő túra. Ez után már magam tekergetek. (Alpok hágótúra Cobrancóval, aztán megint egy gyors Trieszt, végül az utolsó: Manchester Hegyeshalom. Alvás volt Metszőkörösöknél, volt tanítványoknál, barátoknál.)

Dénes kiállított a Damjanich János múzeumban.

<https://www.youtube.com/watch?v=JvxQZz9UIdw>.

Az alapfokú művészetoktatásban történt finanszírozási változások után, a művészeti iskola fenntartása átkerült a városhoz, a fenntartóváltás okozta nehézségek áthidalására komolyabb 1% gyűjtésbe kezdtünk.

Az előző évi 54654 helyett beérkezik 520431 ft.

2008

városi

száz négyzetméternyi festményt Jézus életéről a Belvárosi Nagytemplom mögötti falra. (Nem mi alkottuk, csak a technikai kivitelezést végezzük.)

Képeket rakunk ki mindenféle közintézményben. Megfestünk egy

A Tiszaparti Sétányon megfakultak már a festményeink, újakat festünk a helyére a művészeti iskola tanulóival. A művészeti iskolát átveszi Szolnok város önkormányzata. feltesszük a honlapunkra, hogy elmúlt az anyagi válsághelyzet, az 1 %-os támogatások összege néhány év alatt fokozatosan visszatér a korábbi szintre. Játzóházat tartunk Budapesten a Művészetek Palotájában. Nagy sikere van a színbontásos sötétkamrának.

Kiállítunk a Tisza Moziban a Képzőművészeti Filmszemlén. (Nem esküszöm meg, hogy épp 2008-ban.)

2009

Nagy Dénesék
Jászberényi Állatkert
Riki kiállítása
Művészetek Házában.
festettünk az Árkádok

megfestették a kerítését. Egerben a Art-Járó. Képeket oszlopaire.

2010

Zöld

Megfestettük a Ház hátsó falát meg a Százforintos Bolt hátát. Kialakul a kapcsolatunk Sági Bálinttal, meg más graffitisekkel. Sokat segítenek az akciókban. Az Aba-Novák Művelődési Központ munkatársai elnyernek

egy TÁMOP pályázati támogatást, vagy háromszézer forintos szabadon felhasználható, és majd egymilliós graffiti programhoz felhasználható anyagtámogatáshoz jutunk.

Néhány évig graffitis csoportok működnek a Zöld Házban.

Riki kiállítása Nagykörűn.

Danka Attila, Györe Zoltán, Nagy Katalin Matild, *Nagy Dénes*, Varga Erik képe is falra került a IX. ARTjárón.

2011

Megfestettük a Nyúl utcai kamasztanyát. [A Szolnoki Kamasztanya kerítéseire, készített munkáink.](#)

A JNKSZ Megyei Rendőrfőkapitányság munkatársai szereztek hozzá majd egymilliós eszközvásárlási támogatást.

Megfestettük az iskola hátsó falát.

Csepelen kiállítottuk a Kiss Anna metszetsorozatát. Kiss Anna nyitotta meg a kiállítást, és ott

volt a Gál Imre rajzszakkör egy csoportja is. A Csepel sportegyesület vízitelepén aludtunk.

2012

Elkezdtek a Kapcsoskönyv szemléltető képanyagának szerkesztését, engedélyek beszerzését a neten való közzétételre, valamint elkezdjük fényképezni, feladatgyűjteménybe rendezni az összes tanulói munkát. A többes szám az asszisztenseket jelenti, akiket a város időnként a közmunka program keretében biztosít. A Kamasztanya legál fal mellé a Szociális Ellátó

Virág,

festenek. Virág később Kecskeméten elvégzi a művészeti szakközeget.

Dénes és Kata homokanimációt mutatott be a Tisza moziban.

http://festival.tiszamozzi.hu/000_Fesztivalok/2012/ReszletesProgram.aspx

Riki kiállítása a Lehel Galériában. <http://jasznaplo.hu/varga-erik-%E2%80%9E50-ev%E2%80%9D>.

Nem túl örömteli, hogy az ötvenedik évét tölti, hisz nemrég vett részt

fiatalemberként az első foglalkozásokon.

A weblap látogatottsága: 4530

2013

Nagy vállalkozásba kezdtünk. Évek óta ajánlgattuk a MÁV vezetőinek: kifestենék a szolnoki aluljárót. Ez év tavaszán kaptunk egy beleegyező választ a szakaszmérnökségtől.

Elkészítettük festési terveinket (Lásd: [MÁV aluljáró régi festésterv](#)), elkezdtek a szponzorgyűjtést.

Riki kiállítása a Tisza Moziban: A Földanya kincsei

Nagy megtiszteltetés érte a Vizuálpedagógiai Kapcsoskönyv programot. Az Iparművészet Egyetem meghívta az Akadémia

által kiírt fejlesztő programpályázatban való közös részvételre. Magam ugyan nem láttam túl sok reményt a támogatás elnyerésére, a tantárgyi keretek közé szorult művészetpedagógia már a múlté, de azért megköszöntem a lehetőséget. (Végül nem nyert támogatást a pályázat.) Az Aba-Novák Művelődési központ két új programot is finanszíroz.

Megfestett iskola. Arculatterveket készítünk az iskola átfestésére, és meg is festünk majd száz négyzetmétert. Nyugatvég. A Művésztelep történetének főbb állomásai szellemében dolgozunk egy évet. Nem bírok ugyan benne, hogy ez érdeklí majd a gyerekeket, nyilván el kell térnünk a tervezettől, de nem. Érdeklí őket. Annyira, hogy a foglalkozásokon kívül is bejárogatnak festeni. Aztán felnőttekkel is szaporodunk. Az Aba-Novákos programoknál van egy maximum csoportlétszám, és fotózni is kell minden foglalkozáson. Ilyenkor hangzik fel a vezényszó. Aki nem hivatalos csoporttag, az most menjen ki egy pillanatra a teremből.

A Weblap látogatottsága: 6181

2014

Az aluljárófestésbe időközben bekapcsolódott a MÁV vezérigazgatóság is, terveink módosítását kérte, megtettük MÁV aluljáró új festésterv, aztán a módosított változat sem kapott zöld utat, festés bizonytalan időre elhalasztva. A támogatóknak visszaküldtük a már átutalt pénzeket. (Volt, aki mondta, hogy inkább költsük másra az ő ötvenezerét, de ez idegen

lett volna a Metszőkörtől.)
Rikit Prima primisszima díjra jelölik.
Dénes kiállított Nagykörűben.

<https://www.facebook.com/media/set/?set=a.529918190446391.1073741831.503936559711221&type=3>

Elcseréltük a nagy linónyomó gépet egy kis asztali gépre. Évek óta nem használtuk már, az új tulajdonoshoz bármikor mehetünk nyomtatni vele.

Folytak a graffiti csoport foglalkozásai, sajnos a legál falak nem szaporodtak. Elkövettem egy adminisztrációs hibát.

Kaptam az Apehtől egy levelet, hogy számoljak el az 1%-ról. Elszámoltam. Nyilván kaptam egy másikat is, hogy nem jó, aztán nem tudom hogy ment tovább a dolog, egyszer csak értesítettek, hogy mivel nem számoltam el az összeggel, kizárnak bennünket a támogathatók köréből. Elkezdtem nyomozni, kiderült, hogy nem a tavalyi,

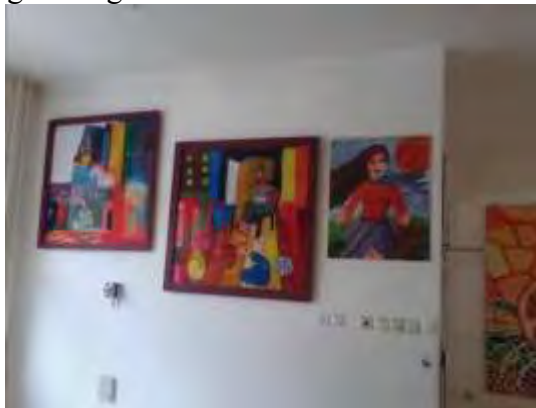
hanem a tavalyelőtti támogatásról kellett volna elszámolnom. Ekkor jutott eszembe, hogy ezt a hibát már korábban is elkövettem, csak akkor rám telefonáltak az APEH-től. Aztán másik levelet kaptam, hogy egy közhasznúsági elszámolást kellett volna beadnom a Bírósági Hivatalnak. Vigyem be az Ügyészségre. Erre nem kaptam eredetileg felszólítást, valami új törvény így rendelkezett, nekem kellene követnem a törvények változásait. Egyesületi törvény, számviteli törvény, stb. Nem tudom követni, Gábor sem tudja. Nincs senki a Metszőkörben aki vállalná, egy könyvelőt pedig nem tudunk megfizetni. Kénytelenek leszünk megszüntetni az egyesületet, átadni az eszközöket, a feladatokat az iskolai alapítványnak. Elindítottuk az eljárást. Mindenki rettenetes eljárást jósolt, nagy ügyvédi költséggel, végül is tényleg ráment néhány munkanap, és kellett hozzá némi baráti segítség az iskola gazdaságvezetőjétől, más barátoktól, de nem került pénzbe. A Széchenyi lakótelep orvosi rendelőjében már korábban is voltak képeink a falakon, most a maradék üres helyeket is betöltöttük.

A weblap látogatottsága: 7945

2015

Lezártuk a főkönyvet, a maradék pénzt befizettük a

Alapítvány

Gyermekeink jövőjéért kasszájába. Feltettük a weblapunkra az 1% utalásához

szükséges adatokat.

A Szolnoki Metszőkör gyakorlatilag megszűnt, noha a teljes felszámolás csak 2017-ben történik meg. Ezentúl tehát már nem egyesület, hanem jogi személyiség nélküli társaság. Nem végez tehát semmiféle önálló gazdálkodói tevékenységet. Egyes vállalkozásait mindig valamiféle jogi személy égisze alatt végzi. A társaság vezetője Nagy Katalin.

2016 - 2017-ben nem történt különösebb esemény.

2018- ban Nagy Katalin elindított egy csoportot saját műtermében, néhány hónap alatt kitűnő metszetek sorozatai születtek. Elkezdődött egy Új Metszőkör weboldal szerkesztése. Lassan halad, mert a Művésztelep, ahol Kata dolgozik, és ami az új kör háttérét adja, átépítés alatt áll, ki kellett költözzenek, és ez most nagyon sok energiát leköt. Közben Szolnokon Sinka Péter és Páncsics Edina az iskolai oktatáson belül is új minőségét hozta a linómetszésnek.

A weblap látogatottsága: 27528

A

Kapcsoskönyv programot magam gondozom tovább a képeslapok kiadását az alapítvány, vagy más városi intézmény végzi majd, ha végzi.

Végül azokról is kellene néhány szó, akikért ez az egész működött, és akik ezt az egészet működtették. Ha magammal szemben szégyentelen és kíméletlen voltam az elején, most ti következnétek. Mert azt azért mindenki tudja, hogy a túrák, a nagy kiállítások, a nagy munkák nem mentek volna némi keménység, szigor nélkül. Megérte-e? Nem csak utólagos engedékenység a nagy visszajárogatás? En ugyan mindig valami reális életpálya felé szerettem volna terelgetni mindenkit, a Metszőkör távolról sem volt művészképző, de nem rontott-e meg mégis néhányótokat ez a szabadabb világ? Mi lett a sorsotok? Egyszer majd ezt a fejezetet is meg kell írni, az eleje el is készült, néhány tipikus iskolai gyermekorsó bekerült a Kapcsoskönyvbe, de ez csak a kezdet. Hogyan folytatódott? Mi lett belőletek? Ebben mennyi a szerepe az együtt töltött éveknek? Jó lenne erről is írni, de nem vagyok az a tanítványaiba kapaszkodó tanárfajta. Nem tudok egyszerre a létező és a volt tanítványok világában élni, noha azért persze mégis csak egy világban élünk. Ezt a részt valószínűleg másnak kellene megírni, ha akad rá majd íróember. Legvégére tehát csak tárgyyszerű dolgok maradnak, amikkel a szponzoraink felé szoktuk bizonyítani a Metszőkör komolyságát.

Állandó kiállítások:

Szolnok: Verseghy könyvtár, Polgármesteri hivatal, Hetényi kórház, Széchenyi városrész orvosi rendelője, Karcagi Egészségügyi Gyermekotthon, Nyíregyházi SZÜV székház, és más iskolák, közintézmények.

Falfestmények:

Tószegi Általános Iskola, Karcagi Egészségügyi Gyermekotthon, Hetényi Géza Kórház, Szolnoki Gyermekváros, Szolnok Városközpont, Széchenyi lakótelep, Széchenyi kert-i Általános iskola, Jánoshidai Művelődési Ház, Tiszaparti Sétány.

A kör bemutatókat, játszóházakat tartott: Szolnok: MMIK, Verseghy könyvtár, Klub 200, Békéscsabai könyvtár, Újszegedi Művelődési Ház, Jánoshida, Bernece, Verőce, Érd, Diósd iskolái, művelődési házai.

A Magyarország Gyermekszemmel akció során linómetsző foglalkozásokat, játszóházakat tartottunk hét megye több száz iskolájában.

Metszeteink megjelentek a Kincskeresőben, Új Pedagógiai Szemlében, Tekintetben, egyéb lapokban, kiadványokban. A kört bemutatta már többek közt az Élet és Irodalom, Magyar Napló, Köznevelés, Új tükör, Képes hét, Jászok, Magyar Nők Lapja, Szolnok megyei néplap és más megyei lapok. A Magyar rádió és Magyar televízió rendszeresen hírt ad vállalkozásainkról.

A kört támogatásban részesítő vállalatok: MOL RT, Selectronic, Hungaroton, Corvina kiadó, Szolnoki Papírgyár, ICO, Medgyesegyházi Vas és Faipari szöv. TVM, Karakter KFT, Szolnoki Bútorgyár, Szépművészeti múzeum, Néprajzi Múzeum, Műcsarnok, Versegly Nyomda, Magenta nyomdaipari szaküzlet, Mezőgép Szolnok, MÁV Járműjavító Szolnok, Pannonplast Rt, Budacolor Rt.

Néhány jelentékeny személyiség aki megfordult a körben. (Íródott valamikor 1997-ben. Egyszer majd frissítem.)

Azaz, aki nem írta rá a dúcra a nevét, vagy itt van, vagy nincs. ("Mer" az ember hiába beszél! Hát meddig tart odaírni azt a nevet! Dolgozol két hónapot a dúcra, de azt a tíz másodpercet sajnálad!)

Ádám Csaba, Antal Viktor, Bablina Angelika, Baczuk Mónika, Bagi Mónika, Bagi Zsuzsa, Bajnai Laci, Bajnai Zsuzsa, Bakos Anita, Bakos Márta, Balajti Szabolcs, Bali József, Balogh Attila, Balogh Beatrix, Balogh Erika, Balogh Eszter, Balogh Mária, Barabás Jancsi, Barhács János, Bartakovics Balázs, **ELTE, magyar szak**, Bartakovics Gigi **Bárcki G.** gyógypedagógia, Bartakovics György, **Tiszaparti Gimn.** Bathó Andrea, Bába László, Bálint Ildikó, Bárány Gábor, Bártfai Andi, Beke Áron, Bende Andrea, Bende Tamás, Benedek Hajni, Benedek Tünde, Berecki Csaba, Bessenyei Judit, Békési Orsi, Béni Tamás, Béni Ági, Bíró Peti, Bíró Gabi, Bíró Gábor, Bíró János, Bíró József, Boros Anikó, Bottyán Márton, Bozóki Kriszta, Bozsó Bandi, Bozsó Eszti, Bozsó Nóra, Bódi Ilona, Bódi Rita, Bóta Jancsi, Bulkai Juli, Bundity Tilla, Csabai Ági, Csajbók Anita, Csajbók Irén, Csák Magdi, Csendes Móni, Csizmadia Andi, Csizmár Éva, Csikos Sanyi, Csontos Zsuzsa, Csóti Tamás, Csőke Zita, Czakó Éva, Czeglédi Bernadett, Czeglédi Gábor, Czeglédi Lajos, Czibak Annuska, Cziffra Bandi, Cziffra Feri, Cziffra Zsolt, Daku Erzsi, Dalkó Andi, Dalkó Edina, Darabontné Juhász Zsuzsa, Dávid Balázs, Deák Balázs, Debreceni Csaba, Debreceni Örs, Debreceni Zsolt, Demecs Imi, Demeter Adrienn, Demeter Edina, Demény Attila, Demény Román, Dékány Gábor, Dézsi Kati, Dobos Csaba, Dobó Szilvi, Domján Erika, Donka Andrea, Donkó Jancsi, Dora Imre, Dósa Carmen, Dömölki Kriszta, Dömölki Tünde, Drozd Attila, Drozd Anikó, Ecseki Martina, Ecsédi Andris, Ecsédi Viktor, Egyed Kati, Eke Zoli, Enyedi Tamás, Erdélyi Ildikó, Csernai Tímea, Farkas Andris, Farkas Dorka, Farkas Edina, Farkas Kati, Farkas Tibor, Farkas Mátyás Fecsó Andi, Fehér József, Fehér Pali, Fekete András, Fenyvesi Zoli, Fodor Ildikó, Fodor Judit, Fodor Szilvi, Fokt Emőke, Gajdács Edit, Gajdos Betti, Garamvölgyi Zoli, Gaszó Zsolt, Gál Péter, Gedei Erika, Gedei Ildi, Gesztesi Andi, Golyán Zsuzsa, Görög Móni, **(Állomáson rohant a vonathoz, informatika felé tart.)** (Görög Réka, **Tanárképző főiskolára jár, falat mászik**) Gulácsi Szilvi, Gyenes Judit, Gyurgyák Györgyi, Hajdú Helga, Hajdú Karcsi, Hajdú László, Hajdú Péter **(A városi TV műszaki vezetője)**, Hajdú Zsuzsa, Halápi Edina, Hanga Anett, Hankovszki Mónika, Harangozó Adina, Harangozó Réka, Hargitai Adrienn, Hegedűs Tünde **(Amerikában él)**, Hegedűs Zsuzsa, Heller Anikó **(angol nyelvtanár)**, Helmeczi Orsi **(Pécssett végzi a vizuális kultúra szakot.)** Helmeczi Zsuzsa, Horgász Zsolt, Horváth Erzsébet, Horváth Gabi, Horváth Nikolett, Horváth Pista, Horváth Vera, Istenes Heni, Istenes János, Ivánfi Andi, Joó Gabriella, Juhász Jancsi, Kalmár Éva **(Építész mérnök)**, Kalotai Gabi, Kalotai Zoltán, Kaló Norbert, Kardos Móni, Kádár Attila **(Szállítási vállalkozó)**, Kádár Pista **(APEH)**, Kállai Erika, Kállai Jóska, Kántor Anita, Kántor János, Kárcis János, Kelemen Zita, Kemenczei Imre, Kemenczei Pista, Kenyeres Anita, Kenyeres Kriszta, Kepics Judit, Kerekes Mihály, Kéri Andris, Kiss András, Kiss István **(Műegyetemisták)**, Kiss Andrea, Kiss Aranka, Kiss Elvira, Kiss Lajos, Kocka István, Koczka Kristóf, Kohári István, Kollarits Gábor, Kollányi Zsolt **(Rajztanár)**, Kólya Tamás, Konkoly Anita, Kosztadinovszki Erik, Kosztadinovszki Roland, Kovács "Manó", Kovács Szabolcs **(Kerékpáros akrobata)**, Kovács Andrea, Kovács Anita, Kovács Márta, Kovács Szilvia, Kovács Andrea, Kovács László, Kólya Tamás, Krémer Zoli, Kremzer Rita, Krivi Mariann **(Angol nyelvtanár)**, Kugler Hajni, Kugler Kinga, Kurucz Tímea, **(Rajztanár)** Kővári Kriszta

(Tanyán él. Lovagol, gazdálkodik), Lados Emil **(Vasúti mérnök lett),** Lazári Dóra, Lázár Balázs **(Színész, Pécssett játszik),** Lázár István, Lengyel Boldizsár, Lékó Ottó, Lévai Csilla, Lovász Éva, Lovász Ági, Lóczi Kálmán, Ludmann Zoli, Ludvig Zsolt, Lugossi Laci, Lugossi Péter, Lukács Ágnes, Magda Jóska, Magyar Lajos, Major Mariann, Majzik Róbert, Makai Kati, Makai Ági, Makrai Móni, Marosi Györgyi, Maróthy Ildikó, Márton Tamás, Mátyás Zoli, Meskó Gabi, Mezei Eszter, Mezőfi Tünde, Mérész Tomi **(Kosaras, válogatott is volt),** Mérész Zoli, Mészáros Ferenc, Mészárovs Anikó, Miczi Sanyi, Mihályi Klára, Mihályi Krisztina, Moczó Beatrix, Molnár Attila, Molnár **Erika (Grafika szakra jár a Képzőművészeti Egyetemre.),** Molnár Margit **(Szobrász),** Molnár Tünde, Mondy András, Monzéger Erzszi, Mozsár Rózsa, Mucsi Peti, Muhari Zsuzsa, Munkácsi Helga, Nagy Anita, Nagy Attila, Nagy Erika, Nagy Ildi, Nagy Krisztina, Nagy Livia, Nagy Réka, Nagy Tünde, Németh Csilla, Németh Ingrid, Németh Klára, Németh Szilárd, Novotny Nóra **(Műegyetemista, építész kar),** Nyeső Zsuzsi, Olasz Andi, Ollé Gyuri, Ónodi Éva, Osgyán Kriszti, Ozsvári Pista, Őszi Móni, Őszi Pista, Paku Mihály, Palotás Edit, Papp Anna, Papp Rita, Perfalvi Tünde, Peredi Péter, Péntes Erika, Péntes Feri, Péntes Ildi, Péter Judit, Péter Petra **(Bölcsészként végzett, tánc-dráma tanár),** Péter Pista, Polonyi Gabi, Raffael Béla, Rapi Attila, Raskó Emese, Rác Jancsi, Rác Laci, Rác Máté, Rác Mónika, Rávai Anikó **(Angol nyelvtanár),** Rávai Péter **(Gépészmérnök),** Récsányi Tibi, Rigó Pali, Ronyecz Mónika, Ruha Rozi, Salánki Róbert, Salánki Rudi, Sas Nóra, Sasi Attila, Sasi Ádám, Savella Orsolya, Sándorfalvi Éva, Sárkány Pista, Sárkány Sándor **(Képzőművész),** Schmitz Andrea, Simon Anikó, Sinkovits Zsolt, Sípos Roland, Skropics Móni, Slabéczi Erika, Szabados Enikő, Szabó Andris, Szabó Anita, Szabó Bogi, Szabó Gyula, Szabó Ildikó, Szabó Imre, Szabó Kati Rákóczifalváról, Szabó Kati, Szabó T Zoli, Szabó V. Zoli **(szobafestő),** Szabó Zoli, Szabó /Lila/ Lajos, Szajkó Móni, Szalai Gabi, Szalai Sára, Szántó Sarolta, Szarvák Ilona, Szauner Tamás, Szántai Éva, Szávai **Gergő (programozó matematikus),** Szávai Kata **(Közgazdász hallgató),** Szávai Pisti **(Bölcsészként végzett, kreatív supervisor),** Szecsődi Györgyi, Szekeres Attila, Szekeres Kriszta, Szelei Gábor, Szelei Zoltán, Szentkereszty Judit, Szepessi Erika, Szerján Nóra, Székelyfalvi Éva, Székelyfalvi Gabi, Szigeti Kati, Szilágyi Éva **(Mezőgazdászként végzett),** Szilágyi Patrícia **(Középiskolai matematika tanár),** Szintai Zsuzsa, Szojka Miklós, Szomszéd Gábor, Szomszéd Kriszta, Szóts Andi, Szóts Péter, Sóti Andi, Takács Attila, Tamás Hajnalka, Tarcsa Sanyi, Táborfi Andrea, Tátrai István, Tenkei Olga, Tímár Csilla, Tímár Szilvia, Tombor Zoli **(Pop énekes),** Tompa Tamás, Tornyi Zolán, Totis Márta, Tófalvi Pista, Tóth Edit, Tóth Ildikó, Tóth Pali, Tóth Szilvia, Tóth Tünde, Török Attila, Török Ingrid, Tutor László, Tyetyák Laci, Ungvári Pista, Ungvári Zsuzsa, Urbán Andi, Urbán Marika **(Napsugár Gyermekeház),** Urbán Roland, Urbán Szabó Johanna, Urbán Viki, Varga Erik, Varga Éva, Varga Réka, Varga Zoli, Varró Attila, Vágó Bálint, Váradi Zsófi, Várhelyi Móni, Várhelyi Tibi, Várnai Rupert **(Jogász),** Vecsei Tímea, Veres Nóra, Vidra Jutka, Vigh Károly, Viplak Attila, Virágh László, Walther Andrea, Zádetzky Péter, Zámbari Soma **(Egyetemista a "Színin"),** Zoltai Attila, Zombori Gábor, Zsákai Andi, Zsákai Erzszi, Zsiga Attila, Zsofcsák Ági.